

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010233
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318010233.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2019 odvolanie obžalovaného G. L. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 1T/70/2018-98 zo dňa 1.3.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. L. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/70/2018 zo dňa 1.3.2019 bol obžalovaný G. L. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za uvedený prečin bol obžalovaný podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku okresného súdu dňa 1.3.2019 obžalovaný G. L. proti vyššie citovaného rozsudku okresného súdu podal odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré odvolanie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Okresná prokuratúra Čadca dňa 21.5.2018 pod sp.zn. Pv 200/18/5502-4 podala na obžalovaného G. L. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.10.2018 na č.l. 90 učinil obžalovaný G. L. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., t.j. že nepopiera spáchanie skutku. Následne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal obžalovaný áno. Napokon po návrhu prokurátora a obžalovaného súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd prvého stupňa vyhlásil vyššie citovaný rozsudok, v ktorom upravil výšku nedoplatku na výživnom po zistení, že časť výživného obžalovaný uhradil.

Ako už bolo uvedené v súlade s revíznym princípom preskúmal krajský súd v rozsahu determinovanom ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o treste napadnutého rozsudku, keď pokiaľ ide o výrok o vine, nie sú pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. S ohľadom na to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. odvolací súd preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného G. L. a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Priznanie viny bolo prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe okresného prokurátora vyššie citovanej a preto priznanie viny obžalovaným považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe a zisteného na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti možno len nepochybné konštatovať, že ako vyplýva z výsledkov dokazovania z prípravného konania, obžalovaný G. L. sa súdeného skutku dopustil tak, ako bolo ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a stavu a veci zákonu zodpovedá i právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu podvodu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný bol aj ďalší postup súdu, keď vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu poprednom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku v predmetnej veci opakovane dal možnosť obžalovanému G. L. uhradiť dlžné výživné, aby dodatočne splnil svoju vyživovaciu povinnosť a za tým účelom odročil hlavné pojednávanie dňa 11.10.2018, 13.12.2018 a 24.1.2019. Po predložení spisu Krajskému súdu v Žiline ako súdu odvolaciemu dňa 6.6.2019 na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného proti napadnutému rozsudku, opätovne aj odvolací súd poskytol možnosť obžalovanému G. L. uhradiť dlžné výživné, dotazoval aj matku maloletých detí T. L. ohľadne platenia výživného a za tým účelom odročil verené zasadnutie pôvodne určené na 10.7.2019 na termín 14.8.2019. Odvolací súd zistil, že po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa 1.3.2019 obžalovaný G. L. do dňa konania ostatného verejného zasadnutia 14.8.2019 uhradil na výživnom sumu 220,- Eur dňa 24.4.2019 a 400,- Eur dňa 8.3.2019, čo korešponduje aj s vyjadrením T. L. (č.l. 119) a vyjadrením právneho zástupcu T. L. JUDr. Štefana Strýčka na verejnom zasadnutí dňa 14.8.2019. Z uvedeného je zrejmé, že do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu 14.8.2019 obžalovaný G. L. neuhradil celkovo dlžnú sumu na výživnom - zostala uhradiť suma 65,- Eur. Za daného stavu neboli potom zistené podmienky účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenia súdu prvého stupňa vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval okresný súd, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný G. L. k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval.

Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/146/2017 zo dňa 27.10.2017, právoplatným 20.12.2017, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia za správny a zákonný. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť, že ako už bolo vyššie uvedené, tak okresný súd, ako aj odvolací súd obžalovanému dal opakovane možnosť uhradiť dlžné výživné, čo však obžalovaný G. L. neučinil, celú dlžnú sumu neuhradil a naďalej neplatil, ako to vyplýva z výpovede T. L., tak bežné, ako aj zameškané výživné. Navyiac treba zdôrazniť, že súdený skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/146/2017 z 27.10.2017, a teda uloženie iného druhu trestu ako trestu nepodmienečného neprichádzalo do úvahy a ani vzhľadom na správanie sa obžalovaného by nesplnilo výchovný účel.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd odvolanie obžalovaného G. L. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.